ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1966

Vyhlásené: 29.06.1966 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

46

VYHLÁŠKA
ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti
zo 14. júna 1966
o opatreniach proti prenosným chorobám

Ministerstvá zdravotníctva a spravodlivosti ustanovujú po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi na vykonanie § 5, 9, § 70 ods. 1, § 71 ods. 2 a § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu a § 195 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.:

Prvá hlava
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1

Osobitné nebezpečenstvo pre zdravie ľudu i pre rozvoj produktívnych síl spoločnosti predstavujú prenosné choroby. Preto sa musí viesť sústavný a plánovitý boj proti týmto chorobám a v súvislosti s nebezpečenstvom ich šírenia i proti hromadným ochoreniam.

§ 2

Základné opatrenia proti vzniku a šíreniu prenosných chorôb sa zabezpečujú vytváraním a ochranou zdravých podmienok a zdravého spôsobu života a práce. Opatrenia na zabezpečenie týchto podmienok sú upravené osobitným predpisom.*) Úspešný boj proti prenosným chorobám však vyžaduje ešte ďalšie osobitné opatrenia zamerané proti ich vzniku i proti ich šíreniu, vrátane mimoriadnych opatrení pri epidémii a pri nebezpečenstve jej vzniku podľa § 5 ods. 2 zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu (ďalej len „zákon“).

§ 3

V záujme účinného boja proti prenosným chorobám treba, aby organizácie i občania vykonávali všetky opatrenia proti ich vzniku a šíreniu alebo sa podrobili týmto opatreniam a podľa potreby sa zúčastnili na ich vykonávaní.

§ 4

(1) Každý je povinný oznámiť ošetrujúcemu lekárovi, prípadne orgánom hygienickej služby všetky okolnosti dôležité v záujme epidemiologického vyšetrovania; osoba chorá na prenosnú chorobu, najmä pohlavnú chorobu je povinná označiť lekárovi na jeho vyzvanie zdroj choroby a osoby, ktoré mohla sama nakaziť.

(2) Pri prijatí do pionierskeho tábora, do zariadenia pre deti predškolského veku, do školy v prírode, do detskej ozdravovne alebo detskej liečebne a v iných prípadoch určených podľa

epidemiologickej situácie orgánmi hygienickej služby je každý povinný predložiť potvrdenie o bezinfekčnosti vydané obvodným lekárom, prípadne okresným hygienikom.

§ 5

(1) Opatrenia proti prenosným chorobám plánujú, organizujú, riadia, kontrolujú a ukladajú orgány hygienickej služby; pokiaľ také opatrenia tieto orgány samy nevykonávajú, vykonávajú ich zdravotnícke zariadenia, ktoré môžu v prípadoch ustanovených touto vyhláškou potrebné opatrenia aj samy uložiť.

(2) V boji proti chorobám prenosným zo zvierat na ľudí spolupracujú so zdravotníckymi pracovníkmi odborne spôsobilí pracovníci veterinárnych zariadení.

Druhá hlava
OSOBITNÉ OCHRANNÉ OPATRENIA PROTI VZNIKU A ŠÍRENIU PRENOSNÝCH CHORÔB

Oddiel 1
Očkovanie proti prenosným chorobám

§ 6
Druhy očkovania a očkovacia povinnosť

(1) V záujme účinného boja proti prenosným chorobám sa vykonáva

a) pravidelné očkovanie proti tuberkulóze, záškrtu, tetanu, dávivému kašľu, kiahňam, prenosnej detskej obrne a prípadne proti ďalším prenosným chorobám, ktoré podľa súčasných poznatkov vedy určí hlavný hygienik Československej socialistickej republiky (§ 8 až 11),

b) osobitné očkovanie proti tuberkulóze, kiahňam, tetanu, brušnému týfu, paratýfom a tularémii (§ 12 a 13),

c) mimoriadne očkovanie (§ 14),

d) očkovanie osôb odchádzajúcich do cudziny a osôb prichádzajúcich z cudziny, pokiaľ nemajú potvrdenie o predpísanom očkovaní (§ 15),

e) očkovanie pri úrazoch a poraneniach (§ 16),

f) ochranné očkovanie osôb v okolí zdroja nákazy (§ 48).

(2) Očkovania uvedené v odseku 1 sú povinné; povinnosť podrobiť sa očkovaniu zahŕňa aj povinnosť podrobiť sa v určenej lehote po očkovaní kontrolnému vyšetreniu a okrem toho pred očkovaním proti tuberkulóze, a ak to vyžaduje potreba, pred očkovaním proti iným prenosným chorobám ešte potrebným skúškam. Zdravotnou výchovou zabezpečovanou za účinnej pomoci Československého Červeného kríža sa občania vedú k tomu, aby sa podrobili očkovaniu uvedomele a s dobrovoľnou disciplínou.

§ 7
Riadenie a vykonávanie očkovania

(1) Očkovanie plánuje, organizuje, riadi a kontroluje hlavný hygienik Československej socialistickej republiky a podľa jeho smerníc a pokynov krajskí a okresní hygienici.

(2) Očkovanie, kontrolné vyšetrenia a potrebné skúšky vykonávajú spravidla lekári zariadení liečebno-preventívnej starostlivosti.

(3) Hlavný hygienik Československej socialistickej republiky určí spôsob očkovania a môže tiež upraviť podľa výsledkov vedeckého výskumu rozsah a lehoty očkovania ustanovené touto vyhláškou.

Pravidelné očkovanie

§ 8

(1) Základné očkovanie proti tuberkulóze sa vykoná najskôr štvrtý deň a najneskôr v šiestom týždni po narodení dieťaťa.

(2) Preočkovanie proti tuberkulóze sa vykoná, ak sa to ukáže potrebné podľa výsledku vykonaných skúšok, vždy v prvom a piatom, potom v ôsmom, prípadne v deviatom roku povinnej školskej dochádzky, v kalendárnom roku, v ktorom občan dovŕši osemnásty rok života, a podľa epidemiologickej situácie aj v kalendárnom roku, v ktorom dovŕši dvadsiaty piaty a tridsiaty rok života.

(3) U osôb mladších ako 30 rokov, ktoré sú vystavené zvýšenému nebezpečenstvu nákazy tuberkulózou v rodinnom prostredí, vykonávajú sa skúšky v ročných lehotách a negatívne reagujúci sa preočkujú.

§ 9

(1) Základné očkovanie proti záškrtu, tetanu a dávivému kašľu sa vykonáva u dieťaťa v čase od začatého deviateho týždňa života tak, aby posledná dávka mu bola daná skôr, než dovŕši prvý rok života; očkuje sa spravidla zmiešanou očkovacou látkou.

(2) Preočkovanie proti záškrtu, tetanu a dávivému kašľu sa vykoná v kalendárnom roku, v ktorom dieťa dovŕši tretí rok života, a potom v prvom roku povinnej školskej dochádzky.

(3) Ďalšie preočkovanie proti záškrtu a tetanu sa vykoná v treťom roku povinnej školskej dochádzky a proti tetanu ešte v poslednom roku povinnej školskej dochádzky.

§ 10

(1) Základné očkovanie proti kiahňam sa vykoná v čase od dokončeného šiesteho do dokončeného jedenásteho mesiaca života.

(2) Preočkovanie sa vykoná v druhom a siedmom roku povinnej školskej dochádzky.

§ 11

(1) Základné očkovanie proti prenosnej detskej obrne sa vykoná živou očkovacou látkou, a to najskôr prvý deň deviateho týždňa, najneskôr pred uplynutím osemnásteho mesiaca života.

(2) Preočkovanie sa vykoná v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom sa vykonalo základné očkovanie.

Osobitné očkovanie

§ 12

U osôb, ktoré sú pri svojej povinnej činnosti vydané zvýšenému nebezpečenstvu nákazy tuberkulózou, kiahňami, tetanom, brušným týfom, paratýfmi alebo tularémiou, sa vykoná preočkovanie, prípadne začne alebo vykoná základné očkovanie proti týmto chorobám pred začatím takej činnosti. Preočkovanie týchto osôb sa vykoná proti tetanu v päťročných lehotách, proti kiahňam a tularémii v trojročných lehotách, proti brušnému týfu a paratýfom spravidla v dvojročných lehotách; preočkovanie proti tuberkulóze sa vykoná, ak sa to ukáže potrebné.

§ 13

(1) Podľa § 12 sú povinní podrobiť sa očkovaniu proti

tuberkulóze najmä pracovníci protituberkulóznych zariadení, pracovníci patologicko-anatomických a súdno-lekárskych oddelení (prosektúr) zdravotníckych zariadení (patologicko-anatomických ústavov, ústavov súdneho lekárstva) a pracovníci mikrobiologických laboratórií; ďalej pracovníci veterinárnych zariadení a pracovníci činní pri ošetrovaní, prípadne zabíjaní zvierat postihnutých tuberkulózou, ako aj iné osoby, ktoré v dôsledku svojho zamestnania prichádzajú do priameho styku s tuberkulózou ľudí alebo zvierat,

kiahňam najmä pracovníci zdravotníckych zariadení, študenti lekárskych, farmaceutických a veterinárnych fakúlt, žiaci zdravotníckych a veterinárnych škôl, pracovníci prevádzkovej služby v doprave a v spojoch, pracovníci závodov, v ktorých sa spracúvajú kože, juta, handry, vlasy, zvieracie chlpy, vlásie, bavlna alebo vlna dovezená zo zamorených oblastí, pracovníci colnej a pasovej kontroly a pracovníci medzinárodných hotelov, cestovných kancelárií a iných zariadení, ktorí môžu prísť do styku s osobami prichádzajúcimi zo zahraničia,

tetanu najmä pracovníci v poľnohospodárstve a lesníctve, v zahradníctve, pracovníci strojových a traktorových staníc a údržbári poľnohospodárskych strojov, ošetrovatelia a kováči koní a hovädzieho dobytka, pracovníci v baníctve a hutníctve, pracovníci veterinárnych zariadení, pracovníci v stavebníctve, pracovníci činní pri zbere, spracovaní a zneškodňovaní odpadkov, vodiči motorových vozidiel z povolania a výkonní športovci, študenti vysokých škôl a žiaci odborných a stredných odborných škôl vychovávajúcich pracovníkov pre uvedené odvetvia národného hospodárstva a pre uvedené služby a učni v uvedených odboroch,

brušnému týfusu a paratýfom najmä pracovníci dezinfekčných, dezinsekčných a deratizačných zariadení, kafilérií a čistiacich staníc, pracovníci činní pri zbere, spracovaní a zneškodňovaní odpadkov, študenti lekárskych, farmaceutických a veterinárnych fakúlt, žiaci zdravotníckych a veterinárnych škôl a pracovníci zdravotníckych a veterinárnych zariadení,

tularémii najmä pracovníci veterinárnych zariadení, osoby, ktoré sú alebo majú byť zamestnané pri odchyte divoko žijúcich zvierat alebo pri manipulácii s nimi, pracovníci konzervární, kde sa spracúvajú zajace, a pracovníci zberných surovín; v oblastiach s preukázanou tularémiou a v ochranných pásmach členovia a funkcionári poľovníckych spoločností, ktorí sa starajú o lovnú zver, pracovníci v poľnohospodárstve a lesníctve, honci a zberači odstrelenej lovnej zveri a osoby zaoberajúce sa ničením hlodavcov.

(2) V pochybnostiach, či ide o osoby povinné podrobiť sa osobitnému očkovaniu, rozhodne okresný hygienik; to sa vzťahuje i na prípady, kedy pracovník by inak bol povinný podrobiť sa očkovaniu podľa ustanovenia odseku 1.

§ 14
Mimoriadne očkovanie

Ak vznikne nebezpečenstvo epidémie alebo ak to vyžadujú iné dôležité zdravotné záujmy, môže hlavný hygienik Československej socialistickej republiky alebo s jeho súhlasom krajský hygienik nariadiť mimoriadne očkovanie proti prenosným chorobám všetkého obyvateľstva alebo určitej skupiny. Mimoriadne očkovanie určitých skupín obyvateľstva proti niektorým prenosným chorobám môže hlavný hygienik Československej socialistickej republiky nariadiť aj v prípadoch, v ktorých súčasný stav vedy nedáva predpoklady pre zavedenie pravidelného očkovania.

§ 15
Očkovanie osôb odchádzajúcich do cudziny a osôb prichádzajúcich z cudziny

(1) Podľa medzinárodných zdravotníckych predpisov*) musia byť československí štátni príslušníci cestujúci do niektorých štátov a osoby prichádzajúce z niektorých štátov do Československej socialistickej republiky očkovaní proti určitým karanténnym chorobám.**)

(2) Československí štátni príslušníci sú povinní dať sa před cestou, pred ktorou musia byť očkovaní podľa odseku 1, včas klinicky vyšetriť a očkovať nielen proti karanténnym chorobám, ale podľa potreby i proti iným prenosným chorobám, ktoré určí hlavný hygienik Československej socialistickej republiky.

(3) Cestujúci zo štátov, ktoré určí hlavný hygienik Československej socialistickej republiky, sú povinní predložiť zdravotníckej službe na pohraničných priechodoch, prípadne iným pohraničným orgánom na to povereným medzinárodné osvedčenie o očkovaní proti kiahňam, prípadne proti cholere. Ak cestujúci nemôžu predložiť osvedčenie o očkovaní, musia byť vyzvaní, aby sa dali očkovať. Po očkovaní sú po inkubačnú dobu pod zvýšeným zdravotníckym dozorom (§ 48). Ak odmietnu očkovanie, môže sa podľa epidemiologickej situácie buď vysloviť zákaz vjazdu alebo prechodu, alebo môže sa nariadiť na dobu inkubácie karanténa, prípadne vo výnimočných prípadoch zvýšiť zdravotnícky dozor.

§ 16
Očkovanie pri úrazoch a poraneniach

Pri úrazoch a poraneniach, pri ktorých je nebezpečenstvo ochorenia tetanom, sa očkuje proti tomuto ochoreniu; pri pokúsaní podozrivým zvieraťom sa očkuje proti besnote. Tieto očkovania sa vykonávajú ako súčasť liečebno-preventívnej starostlivosti podľa osobitných pokynov Ministerstva zdravotníctva.

§ 17
Odklad očkovania

U osôb, ktorých zdravie by sa očkovaním ohrozilo, odloží sa očkovanie na dobu, keď sa bude môcť vykonať bez ujmy na ich zdraví.

§ 18
Dodatočné očkovanie

Osoby, ktoré už vykonávajú činnosť uvedenú v § 12 a 13 a neboli očkované podľa doterajších predpisov, podrobia sa očkovaniu podľa časového rozvrhu, ktorý určí okresný hygienik.

§ 19
Očkovací preukaz

(1) Účasť na očkovaní a výsledok očkovania zapíše očkujúci lekár do očkovacieho preukazu, ktorý je povinný očkovaný (jeho zákonný zástupca) uschovávať a preukázať sa ním pri lekárskej prehliadke, pri zápise dieťaťa do jaslí, do materskej školy alebo do prvého ročníka školy poskytujúcej základné vzdelanie, pri nástupe na vojenskú základnú službu a prípadne i pri iných príležitostiach, keď to určí Ministerstvo zdravotníctva.

(2) Riaditelia materských škôl a škôl poskytujúcich základné vzdelanie sú povinní pri zápise dieťaťa do školy vyžiadať si očkovací preukaz a dať ho lekárovi školskej zdravotnej služby na vykonanie záznamu.

§ 20
Evidenčné podklady pre očkovanie

(1) Evidenčné podklady pre očkovanie proti prenosným chorobám zabezpečujú príslušné zdravotnícke zariadenia predovšetkým z vlastných materiálov, z materiálov iných zdravotníckych zariadení a prípadne z materiálov škôl a závodov. Na riadne dopĺňanie evidencie môžu si zdravotnícke zariadenia robiť výpisy potrebných údajov zo štatistických údajov o sťahovaní na okresných komisiách ľudovej kontroly a štatistiky, ako aj nazerať do abecedných lístkových evidencií pobytu obyvateľstva vedených na miestnych (mestských) národných výboroch a robiť si z nich potrebné výpisy, prípadne požiadať o poskytnutie potrebných údajov orgány Verejnej bezpečnosti.

(2) Vo výnimočných, osobitnými okolnosťami odôvodnených prípadoch dodajú na požiadanie miestne (mestské) národné výbory, ktoré vedú lístkové evidencie pobytu obyvateľstva, okresnému hygienikovi úplné zoznamy očkovancov podľa vekových skupín.

§ 21
Spolupráca organizácií

(1) Vedúci organizácií, riaditelia škôl, iných ústavov a zariadení sú povinní včas hlásiť obvodným lekárom každú osobu, ktorá má byť očkovaná pred začatím činnosti uvedenej v § 12 a 13, a na požiadanie im dodať zoznamy svojich pracovníkov (žiakov, poslucháčov), ktorí majú byť očkovaní v rámci osobitného alebo mimoriadneho očkovania. Rovnakú povinnosť majú výbory spoločenských organizácií podieľajúcich sa na vykonávaní telesnej výchovy. Vedúci organizácií, riaditelia škôl, iných ústavov a zariadení sú povinní na požiadanie vedúceho lekára oddelenia tuberkulózy a respiračných chorôb nemocnice s poliklinikou (polikliniky) dodať mu zoznamy svojich pracovníkov (žiakov, poslucháčov, chovancov a pod.), u ktorých sa má vykonať očkovanie proti tuberkulóze.

(2) Vedúci organizácií, riaditelia škôl, iných ústavov a zariadení sú povinní umožniť pracovníkom (žiakom, poslucháčom, chovancom a pod.) účasť na očkovaní v určených lehotách a prípadne ich o očkovaní včas upovedomiť; sú tiež povinní, ak je to potrebné, poskytnúť na vykonávanie očkovania vhodné miestnosti,

§ 22
Očkovanie v odbore iných ministerstiev

Očkovanie vojakov v činnej službe, občianskych pracovníkov vojenskej správy a príslušníkov bezpečnostných sborov Ministerstva vnútra je upravené osobitnými predpismi.

Oddiel 2
Lekárske prehliadky pracovníkov vykonávajúcich epidemiologicky závažné činnosti

§ 23

(1) Pracovníci, ktorí majú byť činní v potravinárstve, v úpravniach vôd a pri obsluhe vodovodných zariadení, pri výrobe liečiv, kozmetických a toaletných výrobkov, v zariadeniach pre deti predškolského veku, v mimoškolských výchovných zariadeniach vrátane pionierskych táborov a ako zdravotnícki pracovníci, ako aj pracovníci, ktorí majú byť činní v zariadeniach hromadného ubytovania, v holičstve a kaderníctve, v prevádzkárňach starostlivosti o pleť, v manikúre, pedikúre a očistných kúpeloch, sú povinní podrobiť sa preventívnej lekárskej prehliadke, skôr než nastúpia prácu (vstupná lekárska prehliadka).

(2) Vstupnej lekárskej prehliadke sú povinné podrobiť sa aj osoby, ktoré majú byť činné vo vymenovaných odboroch i len prechodne, a osoby, ktoré sa pripravujú na povolanie v týchto odboroch (učni, žiaci, študenti).

(3) Pracovníkmi činnými v potravinárstve sú osoby činné vo všetkých odvetviach výroby požívatín, v žriedlovej výrobe, osoby činné pri predaji požívatín a pri spoločnom stravovaní, ďalej osoby činné pri roznášaní olovrantov a občerstvenia, osoby činné pri dojení, zbere a zvoze mlieka a osoby vypomáhajúce pri hromadných akciách pri ktorých sa vyrábajú, predávajú alebo podávajú požívatiny, ako aj iné osoby, ktoré prichádzajú pri svojej práci do priameho styku s požívatinami (i keď nepravidelne), najmä pri ich preprave.

(4) V pochybnostiach, či ide o činnosť v odboroch uvedených v odseku 1, rozhodne okresný hygienik.

§ 24

(1) Pracovníci činní v odboroch uvedených v § 23 musia sa podrobiť ďalším preventívnym lekárskym prehliadkam v lehotách určených orgánmi hygienickej služby.

(2) Okrem preventívnej lekárskej prehliadky sú pracovníci činní v odboroch uvedených v § 23 povinní podrobiť sa bez meškania mimoriadnym lekárskym prehliadkam,

a) ak sú postihnutí hnačkovým, hnisavým alebo horúčkovitým ochorením alebo prenosnou chorobou alebo ak sú podozriví z ochorenia na prenosnú chorobu (§ 43),

b) ak sa vyskytuje na pracovisku alebo v domácnosti prenosná choroba alebo podozrenie z ochorenia na takú chorobu.

(3) Pracovníci činní v odboroch uvedených v § 23 sú povinní podrobiť sa lekárskym prehliadkam aj v iných prípadoch, než ktoré sú uvedené v predchádzajúcich odsekoch, ak to vyžaduje epidemiologická situácia a ak to nariadia orgány hygienickej služby.

§ 25

Orgány hygienickej služby môžu nariadiť aj preventívne lekárske prehliadky iných osôb, než ktoré vykonávajú činnosť v odboroch uvedených v § 23, najmä osôb hromadne ubytovaných a osôb, ktoré sa majú hromadne prepravovať.

§ 26

(1) Lekárske prehliadky plánujú, organizujú a vykonávajú v spolupráci s hygienickými stanicami zariadenia liečebno-preventívnej starostlivosti. Vykonávanie týchto prehliadok riadia a kontrolujú okresní hygienici.

(2) Pri lekárskych prehliadkach sa vykoná podrobné klinické, anamnestické a mikrobiologické vyšetrenie, najmä aj s ohľadom na tuberkulózu a na možné nosičstvo zárodkov, brušného týfusu a paratýfov, prípadne iných salmonelóz alebo shigel.

§ 27

(1) Pracovníci činní v odboroch uvedených v § 23 sú povinní mať zdravotný preukaz (ďalej len „preukaz“). Pracovníkom, ktorí doteraz v odboroch uvedených v § 23 nepracovali, vydá preukaz obvodný lekár príslušný podľa miesta trvalého pobytu; ak je v závode závodný obvodný lekár, vydá preukaz tento lekár.

(2) Ak ide len o krátkodobú činnosť v odboroch uvedených v § 23, môže sa namiesto preukazu vydať osvedčenie o zdravotnej spôsobilosti pracovníka (ďalej len „osvedčenie“).

§ 28

(1) Preukazy (osvedčenia) musia byť spravidla uložené u vedúceho prevádzkárne (zariadenia); pri výkone práce mimo prevádzkárne (zariadenia) je pracovník činný v odbore uvedenom v § 23 povinný mať preukaz (osvedčenie) pri sebe. Vedúci prevádzkárne (zariadenia) je povinný viesť súpis týchto pracovníkov, z ktorého musí byť zrejmé, kedy boli na lekárskej prehliadke, aký bol jej výsledok a kedy sa má vykonať budúca lekárska prehliadka.

(2) Pri každej lekárskej prehliadke je pracovník činný v odbore uvedenom v § 23 povinný upozorniť ošetrujúceho lekára na druh, povahu, prípadne spôsob svojej práce a vykázať sa preukazom (osvedčením).

(3) Ak lekár zistí, že ide o ochorenie alebo o podozrenie z ochorenia alebo o podozrenie z nákazy, pre ktoré by sa malo urobiť opatrenie podľa § 51, odoberie preukaz (osvedčenie) a vydá o tom pracovníkovi písomné potvrdenie; súčasne nariadi a vykoná potrebné opatrenia podľa tejto vyhlášky.*) Pracovník je povinný odovzdať potvrdenie bez meškania vedúcemu prevádzkárne (zariadenia).

§ 29

Organizácia je povinná

a) zabezpečiť, aby práce v odboroch uvedených v § 23 vykonávali iba pracovníci, ktorí majú preukaz alebo osvedčenie; pred vydaním preukazu (osvedčenia) nesmie sa práca začať,

b) hlásiť včas obvodnému lekárovi pracovníkov, ktorí sú povinní podrobiť sa preventívnym lekárskym prehliadkam, aby sa mohlo zabezpečiť vykonávanie týchto prehliadok,

c) zabezpečiť vedenie súpisu pracovníkov, ktorí sú činní v odboroch uvedených v § 23, s údajmi lekárskych prehliadok a s vyznačením, či šlo o prehliadky vstupné alebo mimoriadne.

§ 30

Pracovníkom, ktorí podľa skorších predpisov neboli povinní mať preukaz, vydajú preukaz (osvedčenie) obvodní lekári postupne po skončení lekárskych prehliadok vykonávaných podľa nimi určených časových rozvrhov. Až do toho času smú títo pracovníci vykonávať činnosť na svojom doterajšom pracovisku bez preukazu (osvedčenia).

Oddiel 3

Opatrenia proti šíreniu prenosných chorôb osobami, ktoré vylučujú choroboplodné zárodky

§ 31

Osoby vylučujúce zárodky brušného týfusu, paratýfov alebo ostatných salmonelóz, úplavice, záškrtu, prípadne i osoby vylučujúce iné choroboplodné zárodky alebo cudzopasníkov, ktoré musia byť hlásené a vedené v evidencii podľa § 52 ods. 3, musia sa podrobiť osobitným opatreniam nariadeným okresným hygienikom; tieto osoby sú povinné

a) podrobiť sa stálemu lekárskemu dohľadu a pravidelnému mikrobiologickému vyšetrovaniu, ako aj liečeniu a dostaviť sa za tým účelom do príslušného zdravotníckeho zariadenia,

b) zachovávať hygienické zásady podľa pokynov okresného hygienika alebo obvodných lekárov,

c) podrobiť sa karanténnym opatreniam v prípadoch, v ktorých je im to nariadené, pretože by inak ohrozovali zdravie iných osôb (§ 69 ods. 2),

d) vykonávať podľa pokynov okresného hygienika dezinfekciu výmetov a bielizne,

e) hlásiť vopred každú zmenu pracoviska a pobytu okresnému hygienikovi príslušnému podľa doterajšieho bydliska; ak ide o zmenu trvalého rázu, musia ju hlásiť najmenej 14 dní vopred,

f) hlásiť pri prijatí do ústavnej starostlivosti, že vylučujú zárodky prenosnej choroby,

g) nevykonávať, ak je to nariadené okresným hygienikom, činnosť, pri ktorej by ohrozovali zdravie ostatných spolupracovníkov alebo osôb zverených do ich starostlivosti alebo pri ktorej prichádzajú do styku s požívatinami alebo s liečivami alebo by inak ohrozovali zdravie občanov.*)

§ 32

Rekonvalescenti po prenosných chorobách uvedených v časti I písm. A prílohy tejto vyhlášky, ak sú podozriví, že by mohli vylučovať choroboplodné zárodky, sú na príkaz okresného hygienika povinní podrobiť sa podľa povahy svojej choroby opatreniam uvedeným v § 31.

§ 33

Okresné hygienické stanice a obvodní lekári vedú v evidencii rekonvalescentov po brušnom týfuse a po paratýfoch (ďalej len „evidovaní rekonvalescenti“) a osoby vylučujúce zárodky týchto chorôb (ďalej len „evidovaní bacilonosiči“) a vykonávajú nad nimi lekársky dohľad.

§ 34

Evidovaní rekonvalescenti sú povinní podrobiť sa před prepustením z ústavného liečenia predpísaným záverečným baktériologickým vyšetreniam. Evidovaný rekonvalescent, u ktorého boli všetky tieto vyšetrenia negatívne (ďalej len „evidovaný rekonvalescent s negatívnym nálezom“), smie byť prepustený z ústavného liečenia. Evidovaný rekonvalescent, u ktorého bolo niektoré zo záverečných vyšetrení pozitívne (ďalej len „evidovaný rekonvalescent s pozitívnym nálezom“), smie byť prepustený z ústavného liečenia až so súhlasom okresného hygienika.

§ 35

(1) Evidovaní rekonvalescenti s negatívnym nálezom smú nastúpiť do práce po prepustení z ústavného liečenia, len čo to dovolí ich celkový zdravotný stav; v odboroch uvedených v § 23 smú však vykonávať túto činnosť až za dva mesiace po prepustení z ústavného liečenia, ak predpísané vyšetrenia boli v tejto dobe negatívne.

(2) O nástupe do práce evidovaných rekonvalescentov s pozitívnym nálezom rozhodne okresný hygienik. Títo rekonvalescenti, ako aj evidovaní bacilonosiči nesmú byť ani v prípade, že neskoršie vyšetrenia sú u nich negatívne, činní v odboroch uvedených v § 23 - pokiaľ okresný hygienik neurobí podľa povahy určitého pracoviska výnimku - ani nesmú byť začleňovaní do hromadných akcií, pri ktorých je zvýšené riziko nákazy. Ak je zvýšené riziko nákazy, môže okresný hygienik zakázať týmto osobám i výkon iného povolania § 69 ods. 2).

§ 36

Osoby pracujúce na spoločnom pracovisku alebo žijúce v spoločnej domácnosti s evidovaným rekonvalescentom s pozitívnym nálezom alebo s evidovaným bacilonosičom sú povinné podrobiť sa dohľadu okresného hygienika a obvodných lekárov; obvodní lekári vykonajú ich ochranné očkovanie (§ 48) ešte pred návratom evidovaného rekonvalescenta (bacilonosiča) z ústavného liečenia a potom v určených lehotách. Okresný hygienik rozhodne o tom, či tieto osoby smú vykonávať činnosť v odboroch uvedených v § 23.

Oddiel 4
Ochranná dezinfekcia, dezinsekcia a deratizácia

§ 37

(1) Na zamedzenie vzniku prenosných chorôb a hromadných ochorení je každý povinný vykonávať preventívne opatrenia na ničenie choroboplodných zárodkov (ochrannú dezinfekciu), opatrenia na ničenie obťažného alebo epidemiologicky závažného hmyzu a roztočov, najmä vší, muniek, bĺch, ploštíc, švábov, rusov, múch, komárov a kliešťov (ochrannú dezinsekciu) a opatrenia na ničenie potkanov, krýs a myší (ochrannú deratizáciu).**) Kde je to potrebné, treba túto činnosť vykonávať sústavne.

(2) Národné výbory môžu nariadiť na návrh orgánov hygienickej služby, prípadne obvodného lekára povinné ničenie niektorých ďalších druhov škodlivých živočíchov, ak nepriaznivo ovplyvňujú epidemiologickú situáciu alebo spôsobujú hrubé hygienické závady.

§ 38

(1) Ochrannú dezinfekciu, dezinsekciu a deratizáciu, ktorá je súčasťou pravidelných pracovných (technologických) postupov alebo ktorá má povahu čistenia s použitím dezinfekčných, dezinsekčných alebo deratizačných prostriedkov, vykonávajú jednotlivé osoby a organizácie vlastnými silami. Ostatnú ochrannú dezinfekciu, dezinsekciu a deratizáciu vykonávajú za odplatu organizácie miestneho hospodárstva, prípadne iné socialistické organizácie osobitne na to určené príslušným ústredným orgánom po dohode s hlavným hygienikom Československej socialistickej republiky.

(2) Odchylne od zásady ustanovenej v odseku 1 sa zabezpečujú v rámci jednotlivých rezortov tieto služby:

a) ochranná dezinfekcia, dezinsekcia a deratizácia v hlbinných a povrchových baniach, prípadne v tých špeciálnych závodoch, kde na to dá súhlas hlavný hygienik Československej socialistickej republiky,

b) ochranná deratizácia v priechodnej kanalizačnej sieti,

c) ochranná dezinfekcia a dezinsekcia v priestoroch železničnej dopravy.

§ 39

(1) Ochrannú dezinsekciu treba vykonávať podľa potreby vo všetkých hoteloch, rekreačných strediskách a v iných zariadeniach pre hromadné ubytovanie a spoločné stravovanie, v zariadeniach liečebno-preventívnej starostlivosti, v závodoch zdravotníckej výroby, v čakárňach, v divadlách, v kinách a v iných zábavných podnikoch, vo verejných prostriedkoch pre prepravu ľudí, v skladištiach bazárov, v požičovniach odevov a športových potrieb a vo všetkých zariadeniach, kde sa vyrábajú, spracúvajú, upravujú, uskladňujú, prepravujú alebo vydávajú požívatiny, najmä na bitúnkoch, ako aj v zberniach odpadkov a v závodoch na ich spracovanie a v poľnohospodárskych závodoch.

(2) V sťahovacích vozoch sa vykonáva ochranná dezinsekcia ihneď pri zistení hmyzu alebo pri podozrení zo zahmyzenia, inak pravidelne, najmenej raz za mesiac.

(3) V závodoch, zariadeniach a objektoch, v ktorých sú vhodné podmienky pre uhniezdenie alebo obživu škodlivých hlodavcov, vykonáva sa ochranná deratizácia, a to vždy opakovane v krátkych lehotách.

(4) Okresný hygienik môže v rámci bežného hygienického dozoru nariadiť ochrannú dezinsekciu alebo ochrannú deratizáciu v závodoch a zariadeniach alebo u jednotlivých osôb, ak zistí, že hrozí rozšírenie obťažného hmyzu alebo hlodavcov i na okolité objekty.

§ 40

(1) Národný výbor môže pri hromadnom výskytu epidemiologicky závažného alebo obťažného hmyzu na návrh okresného hygienika nariadiť vykonanie hromadnej ochrannej dezinsekcie, najmä môže nariadiť ničenie komárov v obvode obce, v okolí rekreačných stredísk alebo závodov, prípadne na území celého okresu.

(2) Ak je to odôvodnené výskytom hlodavcov, vykonáva sa na príkaz národného výboru - spravidla na návrh okresného hygienika - hromadná ochranná deratizácia na území celej obce.

§ 41

(1) Orgány hygienickej služby metodicky vedú v súčinnosti so zúčastnenými rezortmi organizácie miestneho hospodárstva určené na výkon ochrannej dezinfekcie, dezinsekcie a deratizácie a kontrolujú účinnosť vykonaných prác.

(2) Rezortné zložky určené na výkon ochrannej dezinfekcie, dezinsekcie a deratizácie metodicky vedú a kontrolujú odborné orgány príslušných rezortov podľa zásad schválených hlavným hygienikom Československej socialistickej republiky.

(3) Ochrannú dezinfekciu, dezinsekciu a deratizáciu v organizáciách miestneho hospodárstva i v rezortných zložkách smú vykonávať len pracovníci, ktorí spĺňajú podmienky ustanovené príslušnými predpismi.*)

Oddiel 5
Lekárske vyšetrenie, liečenie chorých a protiepidemické opatrenia v ohnisku nákazy

§ 42

(1) Osoby, ktoré ochoreli na prenosnú chorobu, osoby podozrivé z ochorenia na takú chorobu (§ 43) i osoby podozrivé z nákazy [§ 48 ods. 1 písm. c)] sú povinné podrobiť sa včas lekárskemu vyšetrovaniu, potrebným skúškam a liečeniu, ako aj izolácii alebo karanténnym opatreniam, ak im to nariadil ošetrujúci lekár, prípadne okresný hygienik.

(2) K osobe, ktorá ochorela na prenosnú chorobu alebo ktorá je podozrivá z ochorenia na takú chorobu, musí byť podľa jej zdravotného stavu bez meškania privolaný lekár alebo sa jej musí inak obstarať lekárska pomoc. Tým sú povinní

a) člen domácnosti alebo spolubývajúci chorého,

b) osoba, ktorá ošetruje chorého,

c) vedúci školy, iného vzdelávacieho alebo výchovného zariadenia alebo skupiny osôb spoločne ubytovaných pri ochorení osoby zverenej do jeho starostlivosti alebo zdržujúce sa v kolektíve; rovnakú povinnosť má osoba zodpovedná za vedenie závodu alebo zariadenia pre hromadné ubytovanie pri ochorení osoby tam pracujúcej alebo tam ubytovanej,

d) správca domu, prípadne domový dôverník.

(3) Povinnosť obstarať lekársku pomoc nastáva u osôb uvedených v odseku 2 písm. b) až d) len vtedy, ak niet osoby uvedenej na prvšom mieste alebo ak táto osoba nesplnila bez meškania túto povinnosť.

§ 43

(1) S výnimkou prípadov uvedených v § 44 ods. 2 nariadi ošetrujúci lekár vždy izoláciu osôb chorých na prenosnú chorobu uvedenú v časti I písm. A prílohy tejto vyhlášky a izoláciu osôb, u ktorých sa síce prejavujú niektoré príznaky takej prenosnej choroby, ale nemožno bezpečne súdiť na ochorenie na túto chorobu (podozrivých z ochorenia na prenosnú chorobu).

(2) Potrebu izolácie pri hromadných ochoreniach uvedených v časti I písm. B prílohy tejto vyhlášky posudzuje ošetrujúci lekár individuálne podľa zdravotného stavu ošetrovaného, jeho zamestnania, povahy postihnutého kolektívu a podľa epidemiologickej situácie.

§ 44

(1) Izolácia sa vykonáva v nemocnici alebo v liečebnom ústave (ústavná izolácia), prípadne v domácnosti chorého alebo podozrivého z ochorenia (domáca izolácia).

(2) Ošetrujúci lekár môže povoliť domácu izoláciu alebo môže upustiť od izolácie pri chorobách uvedených v časti II prílohy tejto vyhlášky.

(3) Hlavný hygienik Československej socialistickej republiky alebo s jeho súhlasom krajský hygienik môže rozšíriť alebo zúžiť výpočet chorôb, pri ktorých možno povoliť domácu izoláciu.

§ 45

(1) Po dobu domácej izolácie je chorý (podozrivý z ochorenia) pod sústavným dohľadom lekára a je povinný dovoliť prístup do svojej domácnosti lekárovi i ním poverenému zdravotníckemu pracovníkovi.

(2) Ak sa nedodržiavajú zásady účinnej domácej izolácie, môže ošetrujúci lekár dodatočne nariadiť ústavnú izoláciu.

§ 46

(1) Po čas domácej izolácie musí sa vykonávať dokonalá priebežná ohnisková dezinfekcia podľa pokynov lekára prostriedkami, ktoré tento lekár predpíše. Priebežnú ohniskovú dezinfekciu môžu vykonávať rodinní príslušníci chorého, prípadne zdravotníci Československého Červeného kríža, pokiaľ boli riadne poučení o spôsobe ochrany pred prenosnou chorobou a o výkone dezinfekcie, vybavení vyhovujúcimi dezinfekčnými látkami a prípadne očkovaní.

(2) Bezprostredne po tom, čo chorý na prenosnú chorobu bol dopravený do ústavnej izolácie, zmenil byt, bol vyliečený alebo zomrel, vykoná okresná hygienická stanica záverečnú ohniskovú dezinfekciu. O vykonávaní záverečnej ohniskovej dezinfekcie sa vedie samostatná dokumentácia.

(3) Priebežnú i záverečnú ohniskovú dezinfekciu v zdravotníckych zariadeniach vykonávajú tieto zariadenia vlastnými silami.

(4) V súvislosti s priebežnou alebo záverečnou ohniskovou dezinfekciou môže okresný hygienik nariadiť ničenie hmyzu a hlodavcov.

(5) Ohniskovú dezinfekciu, prípadne ohniskovú dezinsekciu a deratizáciu treba bezpodmienečne vykonať v dopravnom prostriedku, v ktorom bol prepravovaný chorý na prenosnú chorobu alebo podozrivý z takého ochorenia.

§ 47

Preprava chorých na prenosnú chorobu a podozrivých z ochorenia na takú chorobu sa vykonáva iba vozidlami osobitne na to určenými. Iba v prípade nebezpečenstva z omeškania smie sa použiť iné vozidlo; toto vozidlo sa musí po skončení prepravy ihneď dezinfikovať. Organizáciu a spôsob prepravy určí Ministerstvo zdravotníctva.

§ 48

(1) V záujme účinných opatrení proti šíreniu prenosných chorôb môže okresný hygienik

a) nariadiť ochranné očkovanie osôb v okolí chorého na prenosnú chorobu, v okolí evidovaného rekonvalescenta s pozitívnym nálezom alebo v okolí evidovaného bacilonosiča (§ 36), alebo použitie gamaglobulínu, prípadne iného imunobiologického preparátu alebo chemoprofylaxie u týchto osôb,

b) zakázať alebo obmedziť po čas potrebný na vykonávanie dezinfekcie, dezinsekcie alebo deratizácie prevádzku v určitých miestnostiach, budovách a zariadeniach alebo prepravu určitými dopravnými prostriedkami,

c) podrobiť osoby, ktoré vošli priamo alebo nepriamo do styku so zdrojom prenosnej choroby, u ktorých sa však neprejavujú príznaky ochorenia (podozrivé z nákazy), po určitý čas karanténnym opatreniam (karanténe, zvýšenému zdravotníckemu dozoru alebo lekárskemu dohľadu).

Opatrenia uvedené pod písm. c) nariaďuje tiež ošetrujúci lekár, ktorý si v závažných prípadoch vyžiada rozhodnutie okresného hygienika; dobu trvania karanténnych opatrení určuje vždy okresný hygienik.

(2) Karanténa spočíva v tom, že osoby podozrivé z nákazy sa oddelia od ostatných a lekár ich vyšetruje a pozoruje; vykonáva sa v bytoch, v ústavoch, v zariadeniach a na všetkých iných miestach, kde je to potrebné v záujme boja proti prenosným chorobám, prípadne v zariadeniach na ten účel osobitne zriadených.

(3) Ak sú pre to dôvody, podrobia sa osoby podozrivé z nákazy len zvýšenému zdravotníckemu dozoru, ktorý spočíva v zákaze určitých činností v čase voľna a odpočinku, pri ktorých by sa mohla šíriť prenosná choroba, prípadne v úprave pracovných podmienok na ich pracovisku; podozrivé osoby sú súčasne pod lekárskym dohľadom.

(4) Podľa okolností podrobia sa osoby podozrivé z nákazy iba lekárskemu dohľadu, ktorý spočíva v tom, že ich na všetkých miestach svojho pobytu lekár vyšetruje a pozoruje; za tým účelom sú povinné hlásiť sa u obvodných lekárov, u lekára školskej zdravotnej služby alebo u dorastového lekára, prípadne u telovýchovného lekára.

§ 49

(1) Cestujúci z cudziny, ktorí javia príznaky ochorenia na prenosnú chorobu, sú povinní podrobiť sa lekárskym prehliadkam a izolácii, a ak je to potrebné, aj nevyhnutnému odberu materiálu pre laboratórne vyšetrovanie.

(2) Karanténa, prípadne zvýšený zdravotnícky dozor sa nariaďuje u cestujúcich, ktorí prichádzajú z miesta (oblasti, dopravného prostriedku), kde sa vyskytla karanténna choroba (ďalej len „zamorené miesto“), a neboli očkovaní proti chorobe, o ktorú ide. Doba trvania karantény (zvýšeného zdravotníckeho dozoru) sa ustanovuje

pri more 6 dní

pri ázijskej cholere 5 dní

pri žltej zimnici 6 dní
pri kiahniach 14 dní
pri epidemickej škvrnivke 14 dní
pri návratnej horúčke 8 dní
počítané odo dňa posledného styku so zamoreným miestom.

(3) Pri výskyte niektorej karanténnej choroby medzi cestujúcimi podrobí okresný hygienik karanténnym opatreniam aj všetky osoby, ktoré s chorým prišli do styku.

§ 50

Na prehĺbenie boja proti prenosným chorobám môžu orgány hygienickej služby tiež

a) vykonávať alebo nariadiť dezinfekciu a asanáciu podozrivých vôd, pôdy a iných miest a predmetov, prípadne obmedziť užívanie podozrivých studní, prameňov, povrchových vôd a iných vodných zdrojov s výnimkou prevádzkových vôd,

b) zakázať alebo obmedziť výrobu, predaj a podávanie niektorých druhov požívatín a odobrať potrebné vzorky na vyšetrenie.

§ 51

Okresný hygienik môže zakázať na prechodný čas výkon určitého povolania alebo činnosti, pri ktorých by sa mohla šíriť prenosná choroba, osobám chorým na prenosnú chorobu, osobám podozrivým z ohorenia na prenosnú chorobu a osobám podozrivým z nákazy.*) Osobám trpiacim na chronicky prebiehajúce ochorenia môže, pokiaľ je to potrebné, zakázať výkon takého povolania alebo činnosti i na trvalo.

Oddiel 6
Hlásenie a evidencia prenosných chorôb a hromadných ochorení

§ 52

(1) V záujme sústavného a účinného boja proti prenosným chorobám musia byť včas hlásené a vedené v evidencii ochorenia a podozrenia z ochorení na choroby uvedené v časti I prílohy tejto vyhlášky, ako aj úmrtia na tieto choroby; hlási sa aj úmrtie každej osoby chorej na aktívnu tuberkulózu, i keď zomrela z inej príčiny.

(2) Hlásiť a viesť v evidencii je potrebné aj osoby

a) vylučujúce zárodky brušného týfusu, paratýfov a iných salmonelóz, úplavice a záškrtu,

b) pohryzené besným alebo z besnoty podozrivým zvieraťom.

(3) Ak je to v záujme boja proti prenosným chorobám, môže hlavný hygienik Československej socialistickej republiky rozšíriť povinné hlásenie a evidenciu aj na iné choroby, než je ustanovené v odseku 1, prípadne i na osoby vylučujúce zárodky iných prenosných chorôb, než sú uvedené v odseku 2, alebo na osoby vylučujúce cudzopasníkov; môže tiež nariadiť aj hlásenie iných epidemiologicky závažných skutočností. Ak to vyžaduje epidemiologická situácia, môže to isté urobiť vo svojej pôsobnosti sú súhlasom nadriadeného hygienika krajský alebo okresný hygienik.

§ 53

(1) Každý ošetrujúci lekár, ktorý zistil skutočnosť, ktorá má byť hlásená, je povinný podať hlásenie okresnému hygienikovi a v prípadoch ustanovených Ministerstvom zdravotníctva aj príslušnému obvodnému lekárovi a odbornému oddeleniu nemocnice s poliklinikou (polikliniky). Tú istú povinnosť majú aj vedúci protituberkulóznych zariadení, patologicko-anatomických a súdno-lekárskych oddelení (prosektúr) zdravotníckych zariadení (patologicko-anatomických

ústavov, ústavov súdneho lekárstva) a mikrobiologických laboratórií. Ak ide o dieťa navštevujúce detské alebo výchovné zariadenie, upovedomí ošetrujúci lekár aj správu tohto zariadenia.

(2) Každý iný zdravotnícky pracovník, ak má dôvodné podozrenie, že ide o skutočnosť, ktorá má byť hlásená, je povinný to oznámiť príslušnému lekárovi. To platí obdobne o odborne spôsobilých veterinárnych pracovníkoch, pokiaľ ide o choroby prenosné zo zvierat na ľudí.

§ 54

Pri ochorení a podozrení z ochorenia na karanténne choroby**) alebo na iné prenosné choroby, ktoré určí hlavný hygienik Československej socialistickej republiky alebo s jeho súhlasom krajský hygienik, pri hromadnom výskyte ochorení na niektorú prenosnú chorobu uvedenú v časti I písm. A prílohy tejto vyhlášky a pri neobvyklom hromadnom výskyte ochorení uvedených v časti I písm. B tej istej prílohy treba okrem predpísaného písomného hlásenia podať ihneď hlásenie telefonicky, telegraficky alebo osobitným poslom okresnému hygienikovi, ktorý obdobným spôsobom upovedomí ihneď krajského hygienika a jeho prostredníctvom hlavného hygienika Československej socialistickej republiky.

§ 55

(1) Veterinárny lekár je povinný hlásiť ochorenie zvieraťa na chorobu prenosnú na ľudí, na ktorú sa vzťahuje povinnosť hlásenia prostredníctvom vedúceho okresného veterinárneho zariadenia okresnému hygienikovi.

(2) Okresný hygienik bez meškania upovedomí vedúceho okresného veterinárneho zariadenia a krajského hygienika o každom ochorení alebo podozrení z ochorenia človeka na besnotu, slezinnú sneť a sopľavku, prípadne na iné choroby prenosné zo zvierat na ľudí, ktoré určí hlavný hygienik Československej socialistickej republiky po dohode s Ministerstvom poľnohospodárstva a lesného hospodárstva.

§ 56

(1) Ministerstvo zahraničných vecí hlási telefonicky hlavnému hygienikovi Československej socialistickej republiky výskyt ochorení na karanténne choroby nášho občana v zahraničí.

(2) Výskyt ochorení na karanténnu chorobu v Československej socialistickej republike hlási Ministerstvo zdravotníctva telegraficky Svetovej zdravotníckej organizácii. Pokiaľ by došlo k výskytu moru, ázijskej cholery, žltej zimnice, kiahní alebo k epidemickému rozšíreniu epidemickej škvrnivky a návratnej horúčky v dunajských prístavoch, informuje Ministerstvo zdravotníctva aj ostatné dunajské štáty.

(3) Opatrenia pri protiepidemickom dozore na Dunaji sú zahrnuté v „Odporúčaniach pre zjednotenie hygienického a protiepidemického dozoru na Dunaji“.*)

Oddiel 7

Epidemiologické vyšetrovanie v súvislosti s výskytom prenosných chorôb a hromadných ochorení

§ 57

(1) Pracovníci zdravotníckych zariadení vykonávajú potrebné vyšetrovania v súvislosti s výskytom prenosných chorôb a hromadných ochorení (ďalej len „epidemiologické vyšetrovania“) v úzkej spolupráci s národnými výbormi, s orgánmi Revolučného odborového hnutia, s Československým Červeným krížom a s inými spoločenskými organizáciami, a ak ide o chorobu prenosnú zo zvierat na ľudí, vždy aj s odborne spôsobilými pracovníkmi veterinárnych zariadení.

(2) Epidemiologické vyšetrovania sa vykonávajú vo všetkých miestach, kde možno v súvislosti s ochorením zistiť okolnosti dôležité pre zistenie ohniska nákazy a pre posúdenie príčin a ciest šírenia chorôb a kde treba vykonať potrebné preventívne opatrenia.

Oddiel 8
Opatrenia proti šíreniu nemocničných nákaz

§ 58

(1) V záujme úspešného boja proti vzniku a šíreniu nemocničných (nosokomiálnych) nákaz musia sa vo všetkých zariadeniach liečebno-preventívnej starostlivosti priebežne vykonávať všetky potrebné hygienické a protiepidemické opatrenia. Vykonávanie takýchto opatrení musí sa zabezpečovať v prevádzkových poriadkoch týchto zariadení a každý pracovník je v rámci svojej funkcie zodpovedný za ich dodržiavanie. Okresný hygienik sa presvedčuje náhodnou kontrolou o úrovni vykonávaných opatrení.

(2) Ak napriek tomu dôjde k vzniku nemocničnej nákazy v lôžkovom zariadení, oznámi to lekár, ktorý zistí nemocničnú nákazu alebo podozrenie z takého ochorenia, ihneď vedúcemu oddelenia, v ktorom k ochoreniu došlo, a okresnému hygienikovi; vedúci oddelenia zabezpečí na oddelení evidenciu nemocničnej nákazy a oznámi bez meškania jej výskyt riaditeľovi zariadenia. Riaditeľ zariadenia sleduje epidemiologickú súvislosť všetkých takých ochorení v zariadení a kontroluje účinnosť vykonávaných opatrení, príp. zabezpečuje odstránenie zistených nedostatkov.

(3) Vedúci oddelenia zodpovedá za to, že po zistení nemocničnej nákazy alebo pri podozrení z takého ochorenia je chorý ihneď izolovaný a podľa povahy ochorenia preložený na infekčné oddelenie. Súčasne vykoná všetky opatrenia smerujúce k likvidácii vzniknutého ohniska nákazy, vrátane dezinfekčných a karanténnych opatrení a odberu materiálu na laboratórne vyšetrenie.

(4) Okresný hygienik skontroluje vykonávané opatrenia, podľa potreby ich doplní a urobí o kontrole záznam v evidencii nemocničných nákaz na oddelení. Podľa výsledkov vyšetrenia v zázname určí aj lehoty na odstránenie nedostatkov; dodržanie týchto lehôt kontroluje riaditeľ zariadenia.

Oddiel 9
Zaobchádzanie s materiálom obsahujúcim choroboplodné zárodky

§ 59

(1) Laboratórne vyšetrovanie a skúmanie materiálu, ktorý obsahuje choroboplodné zárodky, možno vykonávať len v zdravotníckych a veterinárnych zariadeniach, ako aj vo výskumných ústavoch, učilištiach a závodoch, v ktorých také vyšetrovanie a skúmanie je v súvislosti s ich činnosťou.

(2) Laboratórne vyšetrovanie a skúmanie materiálu, ktorý obsahuje choroboplodné zárodky, a odoberanie takého materiálu od osôb chorých, podozrivých z ochorenia alebo z nákazy alebo zomretých na prenosnú chorobu, ako aj od zvierat chorých na chorobu prenosnú na ľudí alebo od zvierat podozrivých alebo uhynutých na takú chorobu je dovolené len lekárom, veterinárnym lekárom alebo iným osobám, ktoré na to majú osobitnú spôsobilosť a ktoré na to určí vedúci zariadenia, ústavu, učilišťa alebo závodu.

(3) Pri zaobchádzaní s materiálom obsahujúcim choroboplodné zárodky, najmä pri jeho zasielaní musia sa zabezpečiť také opatrenia, aby nemohlo byť okolie ohrozené.

Oddiel 10
Ochrana štátnych hraníc pred zavlečením prenosných chorôb zo zahraničia

§ 60

(1) Ochranné opatrenia pred zavlečením prenosných chorôb zo zahraničia (ďalej len „ochranné opatrenia“) sa vykonávajú spravidla na ustanovených cestných, železničných, riečnych a leteckých pohraničných priechodoch. V prípadoch, v ktorých z výnimočných dôvodov prekračujú osoby oprávnene hranice na iných miestach, určí pohraničný orgán v spolupráci s príslušným krajským hygienikom miesto, kde sa ochranné opatrenia vykonajú.

(2) Priechodové miesta musia byť vybavené tak, aby bolo zabezpečené podľa potreby vykonanie lekárskej prehliadky, laboratórnych rozborov a vyšetrení, vykonanie dezinfekcie, dezinsekcie a deratizácie, ďalej očkovanie, ako aj izolácia chorých a podozrivých z ochorenia, karanténa osôb podozrivých z nákazy a preprava týchto osôb.

§ 61

Podniky vykonávajúce hromadnú dopravu sú povinné

a) zriaďovať a udržiavať alebo inak zabezpečiť na miestach, na ktorých sa vykonávajú ochranné opatrenia, zariadenia na vykonávanie týchto opatrení, najmä pre lekárske prehliadky osôb, očkovanie, prechodný pobyt osôb, pre veterinárne zdravotné prehliadky zvierat, pre zdravotné, prípadne veterinárne zdravotné prehliadky iného dovážaného tovaru, pre uskladnenie zadržaného tovaru a pre dezinfekciu, dezinsekciu a deratizáciu,

b) zabezpečiť vykonávanie dezinfekcie, dezinsekcie a deratizácie vyškolenými pracovníkmi.

§ 62

(1) Karanténa a izolácia osôb sa vykonávajú v zdravotníckych zariadeniach, prípadne v iných zariadeniach určených orgánmi hygienickej služby, karanténa zvierat na miestach alebo v zariadeniach určených okresným veterinárnym lekárom.

(2) Ministerstvo zdravotníctva, a pokiaľ ide o ochranné opatrenia u zvierat a potravín a surovín živočíšneho pôvodu, Ministerstvo poľnohospodárstva a lesného hospodárstva určí po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi vecné vybavenie pohraničných priechodov zariadeniami uvedenými v § 61.

§ 63

(1) Ak sa dováža alebo ak sa prepravuje cez československé štátne územie iný tovar než zvieratá, a ak je nebezpečenstvo, že by sa týmto tovarom mohla zavliecť prenosná choroba, je dovozca povinný, pokiaľ ide o dovoz alebo prepravu zo štátov, ktoré určí hlavný hygienik Československej socialistickej republiky po dohode so zúčastnenými orgánmi, predložiť osvedčenie zdravotníckych, prípadne, ak ide o potraviny a suroviny živočíšneho pôvodu, veterinárnych orgánov vývozného štátu o zdravotnej nezávadnosti tovaru. Podľa epidemiologickej situácie vývozného štátu sa tovar podrobí zdravotnej prehliadke, prípadne, ak ide o potraviny a suroviny živočíšneho pôvodu, veterinárnej zdravotnej prehliadke i laboratórnym skúškam.

(2) Tovar (s výnimkou zvierat), ktorý sa prepravuje cez československé štátne územie, pokiaľ sa neprekladá a je riadne zabalený v pôvodnom obale, spravidla sa ochranným opatreniam nepodrobuje.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa primerane vzťahujú aj na obaly, v ktorých je tovar zabalený.

§ 64

Pri medzinárodnej doprave osôb, zvierat a vecí vyžadujú sa doklady v súlade s požiadavkami Svetovej zdravotníckej organizácie, prípadne v súlade s požiadavkami Dunajskej komisie.*)

§ 65

(1) Ochranné opatrenia, pokiaľ ich vykonávanie nevyplýva priamo z predchádzajúcich ustanovení, nariaďuje hlavný hygienik Československej socialistickej republiky alebo ním splnomocnené orgány hygienickej služby a vykonávajú ich vo svojej pôsobnosti príslušné orgány a organizácie. Ochranné opatrenia na železničných pohraničných priechodoch sa vykonávajú v spolupráci s hygienickou službou železníc.

(2) Popri osobitných povinnostiach uložených podľa predchádzajúcich ustanovení majú všetky orgány a organizácie, ako aj jednotliví občania povinnosť v medziach svojej pôsobnosti alebo pri svojej činnosti urobiť podľa pokynov orgánov hygienickej služby všetky opatrenia potrebné na hygienickú a protiepidemickú ochranu štátnych hraníc a dodržiavať ich vykonanie.

(3) Pre dovoz a prepravu zvierat a potravín a surovín živočíšneho pôvodu, pre veterinárne zdravotné prehliadky a pre karanténu zvierat platia osobitné predpisy.

Tretia hlava
NÁKLADY, NÁHRADA ŠKODY A PRÍSPEVKY PRI OPATRENIACH PROTI PRENOSNÝM CHOROBÁM A HROMADNÝM OCHORENIAM

§ 66

(1) Štát znáša náklady

a) na diagnostické vyšetrovania potrebné na boj proti vzniku a šíreniu prenosných chorôb a hromadných ochorení, ako aj na všetky potrebné skúšky pred očkovaním, počítajúc do toho i náklady na cestu vyšetrovanej osoby do zariadenia, kde sa vyšetrovanie vykonáva, a späť,

b) na ochranné očkovania proti prenosným chorobám, ak sú nariadené podľa tejto vyhlášky,

c) na izoláciu osôb chorých na prenosné choroby a podozrivých z ochorenia na tieto choroby vykonávanú v príslušnom zdravotníckom zariadení, počítajúc do toho náklady na ich prepravu do tohto zariadenia a späť,

d) na nariadenú karanténu osôb podozrivých z nákazy, počítajúc do toho prepravu do karanténneho zariadenia a späť, ak sa vykonáva v zdravotníckom zariadení; tieto náklady uhrádza zdravotnícke zariadenie zo svojich prevádzkových prostriedkov. Ak sa karanténa vykonáva mimo zdravotníckeho zaradenia, znáša štát len vyššie náklady, ktoré preukázateľne vznikli v súvislosti s jej vykonávaním; tieto náklady uhrádza okresný národný výbor, v obvode ktorého bola karanténa vykonaná,

e) na prostriedky na vykonávanie priebežnej ohniskovej dezinfekcie, ktoré predpíše lekár (§ 46 ods. 1),

f) na záverečnú dezinfekciu v ohnisku nákazy, a to tak v byte chorého, ako aj na jeho pracovisku, prípadne na inom mieste, kde sa chorý v čase ochorenia zdržoval,

g) na ničenie škodlivých živočíchov, ktorí môžu prenášať choroby, ak bolo nariadené v súvislosti s ohniskovou dezinfekciou.

(2) Štát znáša aj náklady na epidemiologické vyšetrovanie alebo skúmanie.

(3) Náklady na liečenie prenosných chorôb a hromadných ochorení, cestovné náklady uvedené v odseku 1 písm. a) a c), ako aj cestovné náklady uvedené v odseku 1 písm. d), pokiaľ tam nie je ustanovené inak, uhrádzajú sa podľa zásad ustanovených v predpisoch o poskytovaní liečebno-preventívnej starostlivosti.*)

§ 67

Národný výbor môže rozhodnúť, že štát bude znášať určité náklady na ničenie hmyzu alebo iných živočíchov v prírode, pokiaľ môže prenášať choroboplodné zárodky.

§ 68

(1) V prípadoch, ktoré nie sú uvedené v § 66 a 67, znáša náklady na protiepidemické opatrenia ten, koho osoby alebo veci sa opatrenie týka. Aj náhradu nákladov na epidemiologické vyšetrovanie alebo skúmanie, ktoré inak znáša štát (§ 66 ods. 2), môže orgán hygienickej služby uložiť úplne alebo sčasti tomu, koho osoby alebo veci sa vyšetrovanie alebo skúmanie týka, ak týmto vyšetrovaním alebo skúmaním sa zistili epidemiologické závady; náhrada nákladov sa uloží najmä vtedy, ak boli závady zavinené alebo ak bolo potrebné vyšetrovanie alebo skúmanie opakovať preto, že závady neboli v ustanovenej lehote odstránené.

(2) Náklady povinného ničenia škodlivých živočíchov znáša ten, na koho pozemku alebo v koho budove, prípadne v koho zariadení sa škodlivé živočíchy ničia; pokiaľ pozemok, budova alebo zariadenie sú v užívaní iného, znáša náklady užívateľ.

(3) Náklady spojené so zriaďovaním a udržiavaním zariadení na vykonávanie ochranných opatrení pred zavlečením prenosných chorôb z cudziny (§ 61) uhrádzajú podniky vykonávajúce hromadnú dopravu s výnimkou nákladov, ktoré znášajú zdravotnícke orgány alebo veterinárne orgány; tieto orgány znášajú náklady na vybavenie zariadení zdravotníckymi prístrojmi a nástrojmi, na udržiavanie týchto prístrojov a nástrojov a na zásobenie zdravotníckymi potrebami a osobné náklady na zdravotnícku prevádzku.

(4) Nákladom na protiepidemické opatrenia sú aj sumy platené organizáciám za odborné úkony potrebné na vykonanie týchto opatrení.

§ 69

(1) Pracovníkom, ktorí so súhlasom orgánov hygienickej služby v dôsledku opatrení proti prenosným chorobám a v záujme ďalšieho výkonu práce na svojom pracovisku prechodne ubytujú mimo svojho bydliska, poskytuje sa náhrada vyšších výdavkov tým vzniknutých, a to za podmienok ustanovených predpismi o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov.

(2) Doba, po ktorú osoba vylučujúca choroboplodné zárodky, s výnimkou evidovaného bacilonosiča, alebo práceschopný rekonvalescent po prenosnej chorobe nesmie prechodne vykonávať prácu, posudzuje sa pre účely nemocenského poistenia, prípadne sociálneho zabezpečenia ako karanténa (§ 48 ods. 2).

(3) Osobám, ktoré nie sú v pracovnom pomere, nahrádza sa strata zárobku, ktorá im preukázateľne vznikla, prípadne vyššie výdavky vzniknuté podľa odseku 1, avšak len vo výšky, ktorú určí Ministerstvo zdravotníctva po dohode s Ministerstvom financií. Náhrada sa neposkytuje, ak strata zárobku nespôsobí týmto osobám vzhľadom na ich majetkové pomery zvlášť citeľnú hmotnú ujmu.

(4) Inak platia o náhrade za stratu zárobku v dôsledku nariadených opatrení proti prenosným chorobám a hromadným ochoreniam príslušné ustanovenia predpisov o nemocenskom poistení a o sociálnom zabezpečení a všeobecných pracovnoprávnych prepisov.

§ 70

Za vzorky odobraté pre účely epidemiologického vyšetrenia sa náhrada neposkytuje.

§ 71

Z dôvodov hodných osobitného zreteľa môže sa zo štátnych prostriedkov poskytnúť príspevok na úhradu nákladov uvedených v § 68. Príspevok sa neposkytuje, ak neznamená úhrada nákladov pre toho, kto má náklady znášať, vzhľadom na jeho majetkové a zárobkové pomery zvlášť citeľnú hmotnú ujmu.

§ 72

(1) Príspevok podľa § 78 ods. 2 zákona možno poskytnúť, ak vznikla škoda vykonaním opatrení proti prenosným chorobám alebo hromadným ochoreniam nariadených podľa tejto vyhlášky, alebo výkonom pomoci na zdolanie alebo na zamedzenie prenosných chorôb alebo hromadných ochorení, pokiaľ sa poskytla na výzvu orgánov hygienickej služby a pokiaľ znamená škoda pre poškodeného vzhľadom na jeho majetkové a zárobkové pomery zvlášť citeľnú hmotnú ujmu.

(2) Škoda na zdraví, ktorá vznikla v dôsledku očkovania podľa § 12 až 14 a 48 nariadeného pre určité skupiny pracovníkov vzhľadom na povahu ich práce alebo v dôsledku nariadeného očkovania osôb odchádzajúcich do cudziny alebo prichádzajúcich z cudziny (§ 15), pokiaľ je táto cesta odôvodnená plnením povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru, posudzuje sa pre účely nemocenského poistenia a sociálneho zabezpečenia a pre účely odškodňovania ako pracovný úraz.

§ 73

Príspevok možno poskytnúť až do výšky vzniknutých nákladov alebo spôsobenej škody.

§ 74

O náhrade škody a o príspevkoch rozhoduje a náhradu škody a príspevky poskytuje okresný národný výbor, v obvode ktorého boli opatrenia nariadené alebo v obvode ktorého sa pomoc poskytla.

Štvrtá hlava
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA*)

§ 75

Ustanovenia § 3, § 4 ods. 2, § 5, 42 až 44, 52, 53, 66 a 68 až 74 platia obdobne i pre prípady zahmyzenia šatovou všou a vlasovou všou. Ak je to v záujme boja proti prenosným chorobám, môže hlavný hygienik Československej socialistickej republiky rozšíriť tento výpočet i na prípady iných druhov zahmyzenia.

§ 76

Choroby uvedené v časti I písm. A pol. 4, 5, 8, 16, 18, 21, 36, 39, 41 až 43, 46, 49 písm. a), 51, 53, 57, 59 až 64, 66, 67 a 72 prílohy tejto vyhlášky sa považujú za nákazlivé ľudské choroby v zmysle § 189 a 190 Trestného zákona.

§ 77
Zrušujú sa

1. vyhláška č. 74/1950 Ú. l. (č. 149/1950 Ú. v.), ktorou sa vydávajú smernice pre tlmenie tuberkulózy zvierat v záujme ochrany zdravia ľudí,
2. vyhláška č. 106/1953 Ú. l. (č. 139/1953 Ú. v.) o dezinfekcii a boji proti škodlivým živočíchom,
3. vyhláška č. 230/1953 Ú. l. (č. 272/1953 Ú. v.) o hygienickej a protiepidemickej ochrane štátnych hraníc,
4. vyhláška č. 132/1954 Ú. l. (č. 158/1954 Ú. v.) o zdravotníckom dozore na Dunaji,
5. vyhláška č. 207/1958 Ú. l. (č. 207/1958 Ú. v.) o očkovaní proti prenosným chorobám,
6. vyhláška č. 1/1959 Ú. l. (č. 1/1959 Ú. v.) o lekárskych prehliadkach pracovníkov v potravinárstve,
7. ustanovenie § 2 nariadenia ministra spravodlivosti č. 54/1955 Zb. o tom, čo sa považuje za omamné prostriedky, jedy, nákazlivé choroby a za škodcov úžitkových rastlín podľa Trestného zákona.

§ 78

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. júlom 1966.

Minister zdravotníctva:

Plojhar v. r.

Minister spravodlivosti:

dr. Neuman v. r.

Príloha vyhlášky č. 46
1966 Zb.

Časť I

Zoznam chorôb, na ktoré sa vzťahujú opatrenia ustanovené vo vyhláške

(Choroby označené + sa považujú za nákazlivé ľudské choroby v zmysle § 189 a 190 Trestného zákona)

A

Prenosné choroby

1. aktinomykóza
2. ankylostomatóza
3. askaridóza
   + 4. botulizmus
   + 5. Bornholmská choroba (Coxsackie)
6. brucelóza
7. štvrtá pohlavná choroba (Lymphogranuloma venereum)
   + 8. dávivý kašeľ (Pertussis a Parapertussis)
9. kliešťová encefalitída
10. encefalitída iného pôvodu
11. favus
12. framboézia
13. hemoragické horúčky
    a) epidemická hemoragická horúčka (Nephrosonephritis haemorrhagica)
    b) iné hemoragické horúčky
14. herpangína
15. histoplasmóza
    + 16. horúčka šestonedielok (Sepsis post partum et post abortum)
17. horúčka z krysieho uhryznutia
    + 18. ázijská cholera
19. lymfocytárna choriomeningitída
20. chrípka
    + 21. infekčný zápal pečene (Hepatitis infectiosa) a sérová hepatitída
22. kvapavka (Gonorrhoea)
23. konjunktivitída novorodencov
24. bakteriálna a vírusová laryngotracheobronchitída stenozujúca novorodencov a dojčatá
25. leishmaniózy
    a) Kala Azar
    b) kožná leishmanióza (tropická)
26. leptospirózy
    a) Weilova choroba
    b) poľná (žatevná, bahenná) horúčka
    c) ostatné leptospirózy
27. listerióza
28. malária

29. malomocenstvo (Lepra)
30. melioidóza (Pseudomalleus)
31. aseptická meningitída
32. meningokokové nákazy (Meningitis meningococcica, Meningococcaemia acuta alebo chronica)
33. mäkký vred (Ulcus molle)
34. mikrospória
35. infekčná mononukleóza
    + 36. mor (Pestis)
37. myokarditída (Coxsackie)
38. návratná horúčka (Febris recurrens)
    + 39. kiahne (Variola vera) vrátane alastrimu
40. ovčie kiahne (Varicella)
    + 41. ornitóza a psitakóza
    + 42. otravy a nákazy z požívatín
    + 43. paratýfusy (A, B i C)
44. pneumocystóza
45. syfilis
    + 46. prenosná detská obrna (Poliomyelitis anterior acuta)
47. príušnica (Parotitis epidemica)
48. Q-horúčka
49. rickettsiózy
    a) + epidemická škvrnivka (Typhus exanthematicus) vrátane Brillovej-Zinnserovej choroby
    b) ostatné rickettsiózy
50. rinoskleróm
    + 51. salmonelózy
52. slintačka (Aphtae epozooticae)
    + 53. slezinná sneť (Anthrax)
54. šarlach (Scarlatina)
55. osýpky (Morbilli)
56. svrab (Scabies)
    + 57. tetanus
58. toxoplazmóza
    + 59. trachóm
    + 60. trichinóza
    + 61. trichofýcie všetkých typov
    + 62. pľúcna i mimopľúcna tuberkulóza
    + 63. tularémia
    + 64. brušný týfus (Typhus abdominalis)
65. amébová úplavica (Amoebiasis)
    + 66. bacilárna úplavica (Dysenteria)
    + 67. sopľavka (Malleus)
68. besnota (Lyssa, Rabies)
69. zápal pľúc každého pôvodu (Pneumonia)
70. rubeola
71. záškrt (Diphtheria)
    + 72. žltá zimnica (Febris flava)

B

Ochorenia, pokiaľ sa vyskytujú hromadne

1. akútna gastroenteritída
2. akútne respiračné ochorenie
3. angína
4. bronchiolitída
5. faryngitída
6. faryngokonjunktiválna horúčka
7. impetigo
8. epidemická keratokonjunktivitída
9. infekčná konjunktivitída
10. mastitída
11. ochorenia neznámeho pôvodu
12. hnačkové ochorenia
13. enterobióza (Enterobiosis)
14. stafylokokové zápalové ochorenie
15. stomatitída (Stomatitis aphtosa, infectiosa, ulcerosa)
16. trichiurióza
17. črevné parazitárne ochorenia (Hymenolepis nana, Taeniasis)

Časť II

A

Zoznam chorôb, pri ktorých môže ošetrujúci lekár povoliť domácu izoláciu

1. angína
2. Bornholmská choroba (Coxsackie)
3. bronchiolitída
4. brucelóza (Bangova choroba a ostatné brucelózy)
5. dávivý kašeľ
6. herpangína
7. chrípka
8. konjunktivitída novorodencov
9. bakteriálna a vírusová laryngotracheobronchitída stenozujúca novorodencov a dojčatá
10. aseptická meningitída
11. ovčie kiahne
12. otravy z potravín
13. príušnica
14. Q-horúčka
15. rinoskleróm
16. salmonelózy
17. osýpky
18. svrab
19. toxoplazmóza

20. tularémia
21. bacilárna úplavica
22. zápal pľúc
23. rubeola

B

Zoznam chorôb, pri ktorých môže ošetrujúci lekár upustiť od izolácie

1. aktinomykóza
2. askaridóza
3. favus
4. horúčka z krysieho uhryznutia
5. leishmanióza Kala Azar a kožná leishmanióza (tropická)
6. malária
7. mikrosporia
8. infekčná mononukleóza
9. pneumocystóza
10. slintačka
11. črevné parazitárne ochorenia
12. trichinóza
13. trichofycia
14. pľúcna i mimopľúcna tuberkulóza

*) Vyhláška č. 45/1966 Zb. o vytváraní a ochrane zdravých životných podmienok.

*) Medzinárodné hygienické a protiepidemické predpisy schválené Svetovým zdravotníckym zhromaždením v Ženeve 25. mája 1951 a doplnené na Svetovom zdravotníckom zhromaždení v Mexico-City 26. mája 1955 a v Ženeve 23. mája 1956.

**) Karanténnymi chorobami sú: mor (Pestis), ázijská cholera (Cholera asiatica), žltá zimnica (Febris flava), kiahne (Variola vera), epidemická škvrnivka (Typhus exanthematicus) a návratná horúčka (Febris recurrens).

*) Pracovné dôsledky vyplývajúce z takého opatrenia sa posudzujú podľa všeobecných pracovnoprávnych predpisov.

*) Pracovné dôsledky sa posudzujú podľa všeobecných pracovnoprávnych predpisov.

**) O ohniskovej dezinfekcii pozri § 46.

*) Vyhláška č. 234/1959 Ú. l. (Ú. v.) o zaobchádzaní s jedmi a s látkami škodlivými zdraviu.

*) Pracovné dôsledky vyplývajúce z tohto opatrenia sa posudzujú podľa všeobecných pracovnoprávnych predpisov.

**) Poznámka k § 15.

*) Tieto Odporúčania boli schválené na XX. zasadnutí Dunajskej komisie v Budapešti 2. februára 1962.

*) Poznámky k § 15 a 56.

*) Vyhláška č. 42/1966 Zb.

*) Pôsobnosť orgánov Slovenskej národnej rady pri plnení úloh vyplývajúcich z tejto vyhlášky určí zákon Slovenskej národnej rady vydaný podľa § 73 zákona č. 20/1966 Zb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.